

troer ikke det ærede Medlem, at han her vil prædike om, at vi skulde staae i Fare for Absolutisme her i Landet; thi dertil anseer jeg ham for at være altfor loyal. Han har sagt, at vi skulle see Tiden an, og derfor vil han stemme for Forslaget, vi skulle give Folket Tid og Frist til at see, hvem der har Ret, Neierne eller Sa'erne; de, der ikke kunne see Folkets Bedste i det nye Forslag, eller de, der troe, at Folkets Bedste netop er at finde deri. Jeg kan ikke forstaae, at det ærede Medlem kan have en saadan Tankegang, kan vove et saadant Experiment, naar han ikke er fuldstændigt overbevist om, at dette Forslag vil tjene til Folkets Bedste; jeg kan ikke forstaae, at han tør kaste Folket ud i en uvis Fremtid og sætte det paa en Prøve, som han kalder det; thi er det ikke en farlig Prøve at kaste sit kjæreste Barn ud og see, om det kan svømme, naar man ikke er fuldstændigt overbevist om, at det er til Gavn? Den ærede Rigsdagsmand talte bestandigt om, at han havde Forkjærlighed for 5te Juni-Grundloven, at han selv for Dieblisset ønskede den, men desuagtet har han talt om, at han vilde lade det komme an paa en Prøve og give Folket en Frist. Jeg kan ikke forstaae en saadan Tankegang, og jeg haaber, at der ikke er ret Mange her i Salen, som have den. Den ærede Taler haaber, at et stærkt Fleertal for den folkelige Sag, den Sag, som han udtaler ogsaa er hans, skal samle sig i Folkethinget, men det er netop vor allerdybeste Frygt for Fremtiden, at det, naar det kommer dertil — hvad vi tilbøje ogsaa ønske og have udtalt som Noget, der kunde staae i Udsigt, — at Folkethinget forsynes med et overveieende Fleertal fra den folkelige Side, fra Menigmandsiden, vil rive ud imellem Repræsentationens 2 Afdelinger, at Landstinget da vil staae paa sit Grundlag, og Folkethinget paa sit; det skal da være en meget stor politisk Sands og Kraft, Energi og Udholdenhed hos Folket til at bevare, hvad det har. Det ærede Medlem maa huske paa, at det da gjælder om at kæmpe; thi der vil da være nok, som raabe: Vad os komme til No, til No, til No; det er Agitatorer, der oprøre Folket; Ministeriet og Landstinget ere enige; følg dem; det er den rolige, besindige og tempererende

Interesse i Landet. Hvem veed, om ikke noget Saadant vil komme frem? Muligheden af, at det vil komme saaledes i en nær Fremtid, før en anden Slægt er voget op, der vil holde mere fast end den nuværende; Muligheden af, at man paa samme Maade som nu kan faae et Fleertal i Folkethinget, der vil bortkaste den almindelige Stemmeret ogsaa med Hensyn til dette Thing, er vor sidste, dybeste Betyrning for Fremtiden. Vore Modstandere have sidet saa tause paa de Anklagedes Bænk; det danske Folk vil nok komme til at dømmе dem!

Ischering: Det ærede Medlem, som først talte (Berg), troede, at der kun kunde holdes een ordentlig Rigsdag om Aaret, men deri troer jeg, han havde Uret. Jeg skal dog ikke forfølge denne Sag, men kun nævne, at han har taget feil i saa Henseende, idetmindste efter den Opfattelse, man hidtil har hadt af den nævnte Paragraph, og som jeg ogsaa troer maa fastholdes; thi ellers vil der fremstaae mange og store praktiske Ulemper. — Det ærede Medlem har, saavidt jeg forstod ham, meent, at hans og hans Meningsfællers Modstrid mod nærværende Forslag blandt Andet skulde være svækket ved, at f. Ex. jeg dog ikke holdt fast paa 5te Juni-Grundlovens Landsting. Jeg troer, det var det, han sagde, men det forekommer mig at være overordentlig uberegtiget, da jeg netop til 2den Behandling har opstillet Juni-Grundlovens Landsting til Antagelse, ja, jeg gaar meget videre og paastaar, at jeg ved enhver Leilighed har erklæret, at, uagtet jeg ikke anseer dette Landsting for godt — det kan jeg ikke, eftersom jeg i sin Tid, da Grundloven blev forelagt til Forhandling, har været med til at opstille et andet, og i den grundlovgivende Rigsforsamling har søgt at vise det nuværende Landstings Mangler, — saa har jeg bestandigt sagt og gjentager det her: Gaa saa lidt som muligt løs paa at forandre Forsamlingen! Lev med den Forsamling, I have, som vi have levet med i 17 Aar, og see, hvorledes I kunne arbejde Eder roligt igjennem. Det ærede Medlem har altsaa, forsaavidt han støttede sig til mig, forklaret og fortolket mine Ord og Gjærninger anderledes, end han — troer jeg — paa nogen Maade kan forsvare.